

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóirodát:
Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyilvterek és hirdetések.
Telefon szám 34.

MURAKÖZ

EMFIZETELI ÁRAK:
Egész évre ..... 8 kor.
Fél évre ..... 4 kor.
Negyed évre ..... 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.
Nyilvter pótlóira 50 fillér.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Felolvasó szerkesztő: ZRINYI KÁROLY.	Főszerkesztő: MARGITAI JÓZSEF.	Kiadó és lapigazgató: STRAUSZ SÁNDOR.
---	---	--

Méregdrága!

Naponta hallhatjuk e felkiáltást. Minden percben felhangzik a kétségbeesett ajkáról. S nem mondhatjuk reá, hogy asszonyi kicsinyeskedés fakasztja e panaszhangokat, hanem az élet, az ő szigorú kegyetlenségével erőszakkal kicsikarja a keblekből e jajkiáltásokat. Tényleg méregdrága minden. Szinte szerénytelen kérés ma már, ha a mindenkori imádságban mindennapi kenyérrel kérünk az Egek Urától, akkor, amikor a kenyér, hús, főzetek, liszt hihetetlen magas áron kapható csupán s rövidesen odáig jutunk, hogy a kenyér is valami finom csemegévé lép elő, mely csak ünnepnapokon s csupán úri házak asztalára kerülhet.

Méregdrága! Szinte fogalommal nőtte ki magát az utóbbi időkben. Méregdrága minden s szinte csuda, hogy az a sok ember, ki meg mindig nem szokott le arról a rossz kedvteléséről, hogy naponként éllelmezi magát, honnan veszi azt a lóvét, melyből a létfenntartására feltétlenül szükséges ételisztereket magának beszerzi.

S ezek az elsőrendű szükségletek. Mert enni utóvégre, akármilyen felesleges, de mégis szükséges dolog. A koplalást nem lehet megszokni. Erre az igazságra az egyszerű cigány is rájött, amikor nyolc nap után, ameddig lovát éhezlette, a szegény pára kimult s ő felsőhajtott:

— Istenem, Istenem, hogy éppen nem kellett megdöglönie, amikor már olyan sépen megsokta a koplalást!

Bizony, bizony mi is így járunk, ha a cigány mintára a koplalást meg akaróknak szokni. Akkor miután ki ez árnyékvilág-

ból, amikor már a legszebben megtanulnók a koplalást.

De utóvégre ez a téma sokkal komolyabb, semmint hogy alkalmat adna a tréfalkozásra s bizony jó magunk sem vagyunk úgy hangolva, hogy tréfálkozzunk ezzel a szomorú, mindnyájunk husába vágó eszmével. Nagyon is érezzük valamennyien a drágaság átkos következményeit.

Mindenütt s mindenhol a munkabérek emelkedéséről hallhatunk s mindez csupán arra jó, hogy a gyárosok gyártmányaiknak árát felverjék s hogy még evvel is megnehezítsék a létért való küzdelemnek amúgy is nehéz harcát.

Ha a munkabérek felemeléséről szóló hír nem is nélküli a valóság valamelyes ismérveit, semmi esetre sem vonatkozhatik ez a hivatalnoki kar, avagy a középosztály u. n. lateiner osztályára. Ezek jövedelmén emelkedett arányban azzal a szörnyű áremelkedéssel, mely minden téren megélhetésüket e korszakban jellemzi. Sőt, ha lehet redukcióról beszélni, úgy inkább kisebbek lettek a keresetek ha a társadalmi igények folyton-folyvást emelkedtek.

S így, míg a kereset csökkent, az elsőrendű szükségleti cikkek árai növekedtek. Mert ne gondoljuk ám, hogy tisztán az ételiszterek méregdrágák! Oh nem! A ruházat minden egyes kelléke kétszeres árba szökkent fel. S ruházatlanul mégsem járhatunk. Ebbe talán még a hatóság is bele szállana. Sőt ellenkezőleg társadalmi állásunkat messze túlszárnyaló mértékben kell ruházkodnunk, hogy hivatali méltóságunkon csorba ne essék.

A ruhák, a cipők, a fehérműek árai

stb. stb. mind-mind legalább is kétszer annyiba kerülnek ma, mint ennek előtte, csupán huszoneöt évvel is s vajjon a fizetések kétszeresére emelkedtek-e a huszoneöt évi fizetéseknél? Nem mondhatnók, még 25%-al sem nagyobbodtak. Am az igények 50%-al növekedtek úgy társadalmi, mint minden egyéb más téren is.

Mit csináljunk tehát?! Ne együnk, ne igyunk, (mert ma még a vizet is meg kell fizetni) ne ruházkodjunk, fehérműt nem hordjunk, egyéb élvezetekről nem is beszélünk, mert azok nem elsőrendű szükségleti dolgok.

Vagy pedig, miután manapság a kis embereknek hitelük amúgy sincsen, egyszerűen be kell szüntetnünk a társadalmi konvenciók szerinti ételt s éljünk úgy, mint a művelt pápuák, kiknek legfőbb toalettikét egy kötényke képezi.

Sokáig ez így nem maradhat! Rövid időn belül valaminek történnie kell, mert különben a társadalmi forradalom elkerülhetetlen.

Vagy talán manapság még a forradalom is méregdrága?! **Sz. F.**

A kereskedők zároideje.

Talán senkise rabja annyira foglalkozásának mint a kereskedő, aki közvetlenül a fogyasztókkal van érintkezésben. Nemcsak hogy finomnak, udvariasnak, bizonyos tekintetben műveltnak, szolgálatra késznek kell lennie, de megköveteli tőle a társadalom is, hogy a kereskedő ott legyen minden humanus, kulturális mozgalomban még pedig

Kirándulás Velencébe.

(Utirajz.)

Hátat fordítva a csodás képnek, új látnivaló vonja magára figyelmünket: haditengerészetünk néhány vasszörnyetege s több kisebb torpedónaszád horgonyoz a tengeren. Láttukra jóleső érzés fogja el az embert s elismeréssel, bámulattal adózik az emberi ész alkotó erejének. Majd ismét a természet, az örök és legnagyobb alkotó kápráztat el bennünket, amikor partra léptünk. Valóságos földi paradisosz nyílik meg előttünk, ahol nem ismerik a telet, évek során nem látnak havat s a Bóra sem látogathat el hozzájuk azon magaslatoktól, amelyek Abbáziát körülveszik. A tengerparton, a hegyoldalon déli növényzettel találkozunk. Citrom, narancs, füge, babér, banán, pálma s más déli növény itt szabadon tenyész. Hát még a bódító illatu és tisztes színű virágok! A szem hamar elfárad, nem tudja, hogy a gyönyörű parkot, a pazar pompájú villákat, a csodás déli növényzetet, vagy a mélyen kék tengert bámulja-e? Mily tiszta és állászó itt a tenger! Négy méternyi mélységben is jól lehet látni a fenék növényzetét és állatait. Sokan nem is tudtak ellenállni a tenger vonzóerejének s megfürödtek.

Ily szép helyen gyorsan telik az idő. Meg kell válnunk, bár nem szívesen, Abbázia illatos borostyánligeteitől

Visszatérünk Fiuméba, hogy rövid idő múltán ismét hajóra üljünk. Csodálatos szép este volt, amikor elindultunk Velencébe. A tenger nyugodt. Hajónk alig himbálózva siklik tovább. Mindig meszszebb hagyjuk a szep, kiviláított kikötőt. Az Abbázia előtt álló hadihajók bevilágítják az egész vagy öblöt. Most a sötét tengeren eddig nem látott hajót világít meg a reflektorokból kilövellő erős fény, majd a tengerparton sétál végig s világa mellett a parton járó-kelő dolgozó apró embereket vehetünk észre: váratlanul, — a nászutazók bosszúságára, — a mi hajónk furdik nappali fényben, de csak egy pillanatra, a következőben a felhős égbe vetődik néhány, nagy aranytallér. Gyorsan haladunk előre, elhagyjuk a vörösszemű világlótornyot s kijutunk a nyílt tengerre. Oly gyönyörű az éjjel! Átengedjünk magunkat az álmodozásnak. Egy Kacián-kép jut eszembe. «A néma falak.» Orkányoszat szoktam elnézegetni e remek vásznat, olyannyolyan érzéseket ébresztett bennem, mint ez éjjel.

Későre jár az idő, hűvös szél kerekedik, aludni térünk, álomra hajtkat fejtünk. Álomra, amelyből sokanakké kellemetlen volt az ébredés... — Valamit sejtünk a láthatáron. Felhő, vagy szárazföld? A sejtélem mind határozottabb alakot ölt. Mintha valami sokágu, gyönyörű drágakövekkel ékes aranykorona v. ina. Korona, amelynek ágait egy tündéri város tornyai és hatalmas kupolái alkotják s amelyet megaranyoznak a kelő nap sugarai. A drágaköveket a csillag, mindent

tükröző tenger adja hozzá. Mily szép e kép a távolság fátylán keresztül, képzeletünkkel felekesítve! De még szebb, váratlanul csodásabb volt közelről, a maga igaz valóságában! Ime, közelebb jutunk a városhoz, amely után sóvárgó szívvel vágyoskodik az ember, előttünk ragyog márványhidjaival, — molíval, tereivel, ezeryi szűk utcájával és lagunáival a város, amelyet mindenki ismer, amelyről mindenki irt. Ide jön a művész, hogy e város remek művei tanítsák, megihlessék, lelkebe új erőt öntsenek, ide jön a lelkeben beteg, hogy a művészet pazar mennyiségu és ritka tökélyt alkotásai meggyógyítsák, visszaadják elvesztett életkedvét. Ide jön mindenki. E város nem is egy nemzete, hanem az egész világ.

Gondolánk halkán, kecsesen siklik a Dogepalota felé. Szebben velünk e búzike műretek, jobbra a «Ponte dei Sospiri» és a szalmahid, balra a Piazzetta a két hatalmas oszloppal, a Campanile s a királyi palota, a Szt. Márk templomnak csak a fehér kupolái látszanak. Miközben nem győzünk eléggé csodálkozni, akarva-nem-akarva szomorúság fogott el. Úgy tűnt fel, mintha ez az egész város egy gyönyörű sírrelélek volna. A hatalmas köztársaságnak, Adria királyának kriptája ez, amelynek drága márvány és aranytömbjei mindörökké lezárják e sírt, hogy a dicsőséges Múlt halottaiból fel ne támadhasson.

(Folytatása köv.)

nemcsak mint szemlélő, hanem mint adakozó és együttműködő.

De maga a kereskedő is szinte telhetetlen munkájában önmagával és alkalmazottjaival szemben. Ezért igyekszik üzletét minél előbb hozzáférhetővé tenni a közönségnek és szívós matacsággal igyekszik kihúzni a munkaidőt, ameddig csak lehet. Nálunk például este 8 óráig.

Ez a rengeteg hosszú idő nincs hasznára a kereskedőnek, a boltosnak és nincs rá szüksége a közönségnek. Mert a fogyasztást nem fokozzák a kinyitott boltok. Senki sem azért megy az üzletbe, mert már, vagy még nyitva van, hanem, mert valamely irányú szükségletet kell fedeznie. Ezt pedig akkor is megtenné, ha az üzlet nem esti 8 óráig, hanem mondjuk csak 6-ig volna nyitva. És ha esetleg egyik nap már nem volna a beszerzésre ideje, biztosan megteszi a következőn és pedig ugyanannál a kereskedőnél, akihez bizalma, szokása, vagy egyéb ok vezetni szokta.

De meg a publikum ez irányban szoktatható is. Amint tudja, hogy a postára csak bizonyos ideig mehel, úgy alkalmazkodik a boltok kiszolgálásának idejéhez is: és napi szükségleteit idejekorán fedezni fogja akkor, amikor a kereskedő rendelkezésére áll.

Ezért bizonyos irigységgel nézik a kereskedelmi alkalmazottakat, mikor d. u. 7 órakor az iparosok felszabadulnak testi munkájuk alól, hogy a nap hátralevő idejét letszés szerint tölthessék, míg a boltosok csak 8 órakor válnak szabadokká. Azt az ellenvetést nem fogadjuk el, hogy az iparos munkája terhebb. Minden munkát súlyossá tesz a folytonosság és a hosszú munkaidő.

De amint kimutattuk, nincs szükség a boltok nyitvatartásának idejét gummiszerűen nyújtani. De arra meg igenis szüksége van az alkalmazottnak, hogy néhanapján ő is emberi voltokra emelkedhessenek, hogy családjukkal is együtt lehessenek naponkint, hogy a társas együttélés nyújtotta szellemi élvezetéből szintén kiveshessék részüket.

Okos volt Nagy Károly császár, aki úgy osztotta be idejét, hogy három nyolcnyolc óráig égő gyertya szerint igazodott. Az egyik gyertya a munkáé, a másik a szórakozásé, a harmadik a pihenésé volt. A mai socialista jelszavak nem újak már, Károly is alkalmazta őket. Igaz, hogy ő császár volt. De akár mint nézzük ezt a kérdést, egy bizonyos, az hogy minden embernek joga van követelni, hogy olyan foglalkozást nyújtsanak részére, mellyel testi és szellemi egészségét megőrizheti. A kereskedőnél tisztára méltányossági kérdés, hogy a közönség, legalább nyáron a testet és lelket élő hosszú üzleti szolgáltatól fölmentse. És bizonyos dolog az, hogy a közönség hamar megszokná és méltányolná az új rendet, az üzleteknek nyáron át korábban való bezárását és vásárolni valóit hamarabb szereznie be.

Min áll tehát a kereskedők nyári robbtjának mai súlyos kényszere? Azon áll, hogy a kereskedő urak legyenek szolidárisak. Körözzenek egy ívet maguk között és alapodjanak meg, hogy a nyári hónapokban kivétel nélkül este 7 órakor üzleteiket bezárják. Ha erre egyetemlegesen elkötelezték magukat, akkor anélkül, hogy bárkinek ebből kára származnék, — kereskedők és alkalmazottak felszabadulnak pályájuknak a most szinte elviselhetetlen robbtjától, kellemessé teszik a nyarat maguknak és csa-

ládjuknak, a közönség pedig az új rendet csak helyesebbi fogja.

A stridóvári Árpád- emlék. Lapunkban már megemlékeztünk erről a mozgalomról, mely Stridóvár környékének egyik ormára, az u. n. Strigovcsákra Árpád- emlék feállítását tervezi. A mozgalom szélesebb mederben mozog, ahogy megindult: így maga a műemlék is sokkal monumentálisabb lesz, mint ahogy eleinte tervezték. Volt alkalmuk látni a szép tervekkel, melyeket Fejér Dénes honvédszázasod készített. Egyik szebb, mint a másik s akár melyiket választják is meg, mindegyik méltó hírdelje lesz nemzeti dinasztiánk szobanforgó kiváló alakjain, s azoknak az eszményeknek, melyeket a műemlék megőrköztetni hivatva lesz. A műemlék egyúttal kápolnául is szolgál, melyben azonban csak nemzeti ünnepek s a szüretet megelőzőleg és utána fognak istentiszteletet bemutatni. Mindenesetre eredeti ötlet, mely igenis alkalmas az ügy iránt az érdeklődést és rokonszenvet a legszélesebb körökben felkelteni. A végrehajtó bizottság nemskora megalakul, amely az akciót kezdeményezi s lebonyolítja.

A népkönyvtár mindenki számára ingyen nyitva van minden vasárnap délután 1/2—1/3-órát a városházán.

K Ü L Ö N F E L É K .

Batthyány Pál gróf főispán lemondása. A politikai komplikációk maguk után vonták azt, amitől fellükk: vármegyénk főispánjának, Batthyány Pál grófnak lemondását is. A lemondás forma szerint történt, amennyiben minden kormányváltás a főispánok lemondását vonja maga után. Így történt ez most is s annál inkább kellett ennek bekövetkeznie, mert esetleg politikai rendszerváltással állunk szemben, amikor Batthyány Pál gróf főispán okvetlenül ott hagyja díszes állását és méltóságát. Aggodalommal nézünk tehát a további fejlemények elé, de nem minden remény nélkül: hátha mégis úgy alakulnak a viszonyok, hogy a lemondás tárgytalanává válik! De ha nem, akkor kélszeresen leszünk vesztesek. Mert nemcsak egy illuzióval leszünk szegényebbek, melyet a Haza jobb sorsának kialakulása reményében bensőnkben ápolgattunk, de elveszítjük ágilis főispánunkat is, aki nemcsak mint pontos és lelkiismeretes adminisztrátor vezette a vármegye ügyeit, de egyéniségével s erős hazafias érzületével még sok üdvös és hasznos dolgot valósíthatott volna meg a vármegyében s különösen a mi szűkebb pátriánkban — a Muraközben! A lemondás sorsa rövidesen eldől, mert az új kormány kinevezésével a főispán lemondása felett is döntenek.

Kinevezés. A Budapesten székelő Magyar Folyam- és Tenger-gőzhajózási Társaság igazgatósága Schwarz Izrael, városunk szülőltjét főellenőrnek nevezte ki.

Új állami iskola. A gyűrű, melyet az állami iskolák Csáktornya körül vonnak, megint teljesebbé lesz. A miniszterium ugyanis a felsőpusztafai áll. iskola felállítását is tervbe vette s az előkészületeket Pusztafa községgel megtétele, illetőleg a tárgyalásokat a községgel ez érdemben folytattatta. Pusztafa község Plichta Béla körjegyző lelkes közreműködésével a miniszterium részéről támasztott összes feltételeknek eleget tesz s így az iskola, mint állami

iskola a jövő tanévben már életbe lép. Addig ideiglenesen helyettesítéssel gondoskodnak az eddigi iskolába járt gyermekek tanításáról, amint ez tavaly történt.

Pokolmann Manó amerikai fogspecta f. hó 15-én Csáktornyára érkezik és augusztus 1-én rendel a Zityi-szállóházban lévő lakásán.

Határozás. Városunk egyik derék polgára dől ki rövid betegség után 28-án éjjel. Három gyászjelentés is hirdeti szomorodott szívvel, hogy Cvetkovics Antal már nincs az élők között. Cvetkovics Antal csak egynehány este, dővel ezelőtt vonult nyugalomba, mint vaskereskedő. Azóta mint Csáktornyavidéki Takarékpénztár igazgatója tevékenykedett, mely intézetnek felvirágoztatása körül nagy érdemeket szerzett. Azonkívül a Muraközi Pezsgőgyár és a Csáktornyai gőzmalom és Villamtelep belügyeiben is tevékeny szerep szerep jutott Cvetkovics Antalnak, mint igazgatósági tagnak. Cvetkovics Antal, mint törvényhatósági bizottsági és városi képviselőtestületi tag is szerepelt a közügyek terén. Halálát neje és 4 gyermeke siralja. Temetése m. hó 30-án d. u. 5 órakor volt Nyugodjék békében!

A Csáktornyai Önkéntes Tűzoltó Egyesület m. hó 20-án tartott junálisán a következő felülfizetések történtek: Neumann Róbert, Gráci sórlőzede 10—10 K. Budai József 6 K. Pethő Jenő, Neumann S. utódoi, Kertész Lajos 5—5 K. Martonossy Imre, Mernőkök 4:50—4:50 K. N. N., Strausz Sándor 3:50—3:50 K. Heilig József 3 K. Löbl Rezső, Schlesinger Lajos 2:50—2:50 K. Dr. Balla Emil, Pichta Béla, Hirschmann Leo, Bernyák Károlyné, Scheiber Mór, Mayer Hermann, N. N., Schönfeld Sándor, Bachrach Győző 2—2 K. Pintács Károly 1:70 K. Nuszy Mátyas, Cövek István, Mayer Károly, Rosenberg Richárd, Szudec Ferenc, Blau Sándor, Tomka György, Prostenik Gusztáv, Gerstmann Lipót 1:50—1:50 K. Hertl József, Horváth Pál, dr. Hidvégi Miksa, Marinovics Ferenc, Dobsa Kálmán, Zrinyi Viktor, Kreutz Lipót, Schaffhauser Endre, Novák József, Gut Béla, Horváth Antal, Kelemen N., Mezei Simon, Hirschmann Adolf, Sántek Balázs, Magics Ferenc, Meissner Emil, Scheffer Rezső, Scheffer Tivadár, Balog N. Molnár Gáspár, Ivácsics Ignác, N. N., Cukor N., Kopjár Lajos 1—1 K. Mastnák József, Novák Károly, Küffer Rezső, N. N., Heckmüller I., Herstein Sándor, N. N., Heinrich Alfréd, Graner Henrik, Bachrach Elemér, Nádasi József, Perszec Sándor, Végh János, Friedrich Zsigmond, ifj. Prevec Miklós, Pec Márton, Hutter Géza, Stern Dániel, Strahunya József, Szabolics Rezső, Fink Jenő, Boroviák Lajos, Kopjár Sándor, Grész Ernő, Rónai Sándor, N. N., Ács János, Strausz Miksa, Liszky Sándor, Kayser Andor, Duzs János, Maider Albert, Horváth István, N. N., Hoffmann N., Perszec Ignác, Mayer Lajos, Lpics I., Videc I., Hübsch Manó, Weiss Miksa N. N., Heinrich Oszkár, Stöger Béla, Heinrich Sándor, Deutsch Béla, Belics I. N. N., Králl Mátyas, Földes Mór, Leitner N., Benedikt Hermann, Megla Gusztáv, N. N. 50—50 fill. Friedenthal Sándor 40 fill. Tersztenyák Bódog, Mayer Sándor, Lárnszak István, N. N. 30 fill. Pecsnik, Blau I. 20—20 fill. Hencsey Gábor 6 K. A motorfecskendő alap ezzel 297:70 K-ra gyarapodott, mely összeg a Muraközi Takarékpénztárban helyeztetett el. A szíves adakozóknak ezúton mond hálás köszönetet az egyesület elnöksége.

Köszönetnyilvánítás. A Csáktornyai Önkéntes Tűzoltó Egyesület elnöksége a város

közösségének, valamint az összes megjelen-
teknek szülőn mond halás köszönetet, m.
hó 20-án rendezett nyári mulatság alkalmá-
val tanúsított partfogásért.

**A nagykanizsa—letenye—alsólend-
vai vasút építésének megkezdése** már nem
csak várát magára. A vasút műszaki munká-
latai már előrehaladott stádiumban van-
nak, mert Szalay Károly mérnök azokat már
teljesen elkészítette a munkálatok felülvizs-
gálata alkalmával kifejezésre jutott óhajok-
nak megfelelően. Mivel a finanszírozás kér-
dése is nyélbe van ütve, már semmi aka-
dálya, hogy a muramenti vidék, vasújtát
megkapja.

Képesítő-vizsgálatok. A helybeli áll.
tanítóképző-intézetben az idén 24 tanítóje-
lölt jelentkezett képesítő vizsgálatra; ezek
közül 22 intézeti rendes növendék volt, 2
mint magántanuló kapott engedélyt a vizs-
gálat letételére. A képesítő-vizsgálatok szó-
beli része június 21-től 26-ig tartott. A 24
jelölt közül egy visszaveteltet egy évre, öten
pedig félévre utasítottak vissza három eset-
ben egy s két esetben 2 tantárgyból szer-
zett elégtelen osztályzatuk miatt. Horvát ki-
egészítő vizsgálatot sikeresen tett öt vidéki
tanító s 6 intézeti növendék, német kiegészítő
vizsgálatot egy intézeti növendék; kántor
képesítést szerzett egy vidéki tanító s
3 intézeti növendék.

Új szülésznő. A múlt hét óta vá-
rosunk területén a szülésznők száma Spitzer
Bernátné, szül. Holzer Berta okl. szülésznő
letelepedésével megint eggyel szaporodott.
Spitzer Bernátné Budapestben szerezte okle-
velét.

Óvodavizsgálat. A helybeli óvodá-
ban az idén megtartott záróünnepély külö-
nösen azért váltott ki jelentőségében a több-
iek közül, mert az óvoda ezúttal utoljára
szerepelt mint Óvó-egyesület. Zrínyi Károly
egyesületi elnök erre rá is mutatott, amikor
az óvodónéknak fárasztó munkájukért elismeré-
sét kifejezve a város közönségének is
mélységes köszönetet mondott, hogy 20
esztendőn át az óvodát önére jéből fenntar-
totta. Az óvodát tudvalelvőleg államosították
s kettővel meg is szaporították, amennyiben
a mostani óvodán kívül még kettőben fog-
ják ezentúl a kisdökeket magyar szóra
tanítani: a Festetics-utcában, szem-
ben a kaszárnyával s Pusztafán — Buzás
törszomszédságában. Mindkét óvodát jövő év-
ben már felépítik.

A tanítói gyűlés elhalasztása. A
Zalamegyei Általános Tanítótestület ez évi
közgyűlését a központi választmány július
6-ára Keszthelyre tűzte ki. Most az elnök-
ség arról értesíti a tagokat, hogy az elszál-
lásolás akadályja miatt a közgyűlést csak
aug. 26-án tarthatják meg Keszthelyen.

A Balatoni Vasút megnyitása. A
legújabb megépült Balatoni—Vasút meg-
nyitása halasztást szenvedett. Az első dis-
pozíciók szerint július elsején kellett volna
a múltanrendőri bejárás után az ünnepes
megnyitásnak megtörténnie. Közbejött épít-
kezési akadályok miatt azonban a meg-
nyitás elmaradt s későbbre halasztották. Az
eddiggi intézkedések szerint a vasút július
8-án adatként áll rendelkezésére. A meg-
nyitáson Kossuth Ferenc kereskedelmi mi-
niszter, Sztéryny József államtitkár kép-
viseli.

A távirtda feladás telefonon. A
kereskedelmiügyi miniszter rendelete szeri-
nt ezentúl a távirtda hivatalok a telefonon más,
mint magyar nyelvű táviratot nem fogad-

hatnak el. Ez a megszorítás azonban csak
kisebb telefon állomásokra szorítkozik.

**Az Alsólendva—muraszombati vasút
konfliktusa.** Míg a lendvaiak vasútja Nagy-
kanizsa felé úgy látszik biztosítva van, ad-
dig az ugyancsak Alsólendváról más irányba
—Muraszombat felé tervezett vasút főfáját
látszik okozni a lendvaiaknak, mert körül-
betűl úgy vannak, hogy sem az egyik, sem
a másik irányba nem robot majd a vonat-
juk, ha a felmerült akadályokat le nem
győzik. Az akadályt pedig a lendva—kani-
zsai vasutat építő Dunántúli—helyierdeki
vasutak igazgatósága idézte elő, mely az
utóbbi vasutak építéséhez addig nem fog,
míg az alsólendva—muraszombati vasút fel-
építése is nem rájuk bízatik. Most az alsó-
lendvaiak azon tanácskoznak, miként lehetne
a gurdusi csomót ketté vágni, miután a
muraszombati vasút kiépítését már Barthalos
Istvánra bízta, aki a vasúti vonal építésé-
nek finanszírozását is lebonyolította. Mert
Barthalos nem enged, Dunántúlék sem, így
nehéz a kérdést úgy megoldani, hogy a
kecske is jól lakják s a káposzta is meg-
maradjon. — A békéltető tárgyalásokat
Batthyány Zsigmond orsz. gyűlési képviselő
vezeti, hogy minő sikerrel, azt majd a jövő
árulja el.

Halalozás. Dr. Kiss Oszkár varázdini
kir. közjegyző, volt országyűlési képviselő,
vashegyi (Felsőmuraköz) szőlőbirtokos múlt
hó 30-án este szívzélhűdésben elhunyt. A
magyarbarát férfi halála mindenütt őszinte
résztvétele keltett.

Lopás. Csizmazia Manka margit-
hegyi lakos múlt hó folyamán Topolnyák
Teréz ügyosztályi lakos kárára nem keve-
sebb, mint 13 drb. ablakfüköket betört és a
szobából egy 10 kor. értékű ággyertőt el-
lopott. A tettes a büntelbírósnak feljelen-
tetett. — Levácsics Antal feketelátamajori lakos,
uradalmi család f. hó 8-án, midőn az Pá-
p-hegyről hazafelé menendő volt, útközben
leült s annyira elfogta a buzsóság, hogy el
is aludt. Ezen alkalommal három paphegyi
suhanc, névszerint Lapnek Ferenc, Podvec
Miklós és Belovics Márton a mélyen szun-
dikálók Levácsics kárára ellopták tőle esun-
nyójét, tarisznyáját, 2 pint szilvapálinkáját
és 2 drb. kenyérruháját mintegy 10-80 kor.
értékben. A tolvaj suhancok feljelentettek a
helyi bíróságnak.

Rendőri hírek. Donykó Józsefné szül.
Kovács Margit boltornyai lakosnő mód felett ha-
ragduhatott a vele egy házban lakó Antalacsics
Mátyásra, mert 6 drb. récéjét 9 kor. 60 fillér
értékben a múlt hó egyik napján boszúból
megfojtotta. Donykóné a helybeli kir. járás-
bírósnak feljelentette. — Singer Vilmos
bécsi lakos szelencési köoltajbánya raktárát
a m. hó folyamán ismeretlen tettesek be-
törték s abból 382/60 kor. értékű különböző
vasgáryi szerszámot elloptak. A csendőrség-
nek mindeztéig nem sikerült a tetteseket
kézrekeríteni. A további nyomozás folyama-
ban van.

A Muraközi Pezsgőgyár R. T. múlt
hó 27-én tartotta Murai Róbert elnöklésével
1. évi rendes közgyűlését. Az igazgatóság
előterjesztései egyhangulag elfogadottak.
Ezen időntvények legkiválóbbja a részvény-
tőke felemelésére vonatkozó volt, melynek
keresztülvitelével az igazgatóság bizalott meg
és hogy azt egy rendkívüli közgyűlés elé ter-
jessze. Az elmutt üzleti év számadatainak rész-
letezésébe e helyen azért nem bocsájtkozunk,
mivel azokat a társaság által kibocsájtkolt
nyomatott és közkézen forgó mérlegek elég
világosan tárgyalják. Láttuk belőle, hogy

ezen vállalat életképes és tovább szakaze-
rően vezetve hazánk iparának dízere fog
válni. Az igazgatóság közgyűlési jelentésé-
ben utal is arra a fontos nemzetgazdasá-
gati szerepre, mely a pezsgőgyárakra vár.
A jelentés többek között ezt mondja: Hatá-
rozott lény, hogy újjában a közönség izlése
mindinkább a szénsavtartalmú italok felé
irányul. Ez az oka, hogy a pezsgőipar év-
ről-évre nagyobb jelentőséget nyer. Fran-
ciaországban 1845-ben a pezsgőkivitel
4.300.000 üveg volt, 1893-ban már 30.000.000
üveget exportált. Az utóbbi évtizedekben
már a többi országokban is, különösen
Németországban nagyobb lendületet nyer a
pezsgőipar. Sajnos, hogy nálunk még jelen-
leg azon előítélet uralkodik, hogy abszol-
t jó pezsgő csak a francia lehet és mint tud-
juk, francia gyártmányért még mindig két-
szeres árt és többet is fizet a közönség.
Bizton állíthatjuk, hogy ezen előítélet előbb-
utóbb meg fog szünni, sőt már ma külföldi
szaktekintélyek meg vannak győződve, hogy
e magyar pezsgő, miután megfelelő borral
rendelkezünk, kellő szakszerű kezeléssel
teljes egyenértékkel fog nyerni a francia
gyártmányokkal. Ha valahol, úgy a pezsgő-
iparnál leginkább mondható, hogy a kezdet
nehézségekkel jár — hisz tudjuk, hogy a
közönség egy új, kevésbé ismeretes pezsgő-
fajtáért mindig bizonyos aversióval viseltetik
— és ép ezért a bevezetés nagy mukával
és nagy költséggel jár. A mi meggyőződésünk,
hogy ezen akadályokat leginkább a pezsgő
minőségével lehet leküzdeni — és miután
mi a bor minőségére a legnagyobb gondot
fordítjuk, a gyártásnál az összes előállítási
mozzanatokot a legnagyobb pedanteriával
vezeljük — nyugodt lelkiismerettel mon-
dhatjuk, hogy pezsgőnk előállítása teljesen
ugyanaz mint bármely legelismertebb francia
gyáré — és örömmel jelenthetjük, hogy mivel
a teljes turnus szerint működünk — mely
szerint 26—28 hónap előtt pezsgőnk egy-
általán nem jön forgalomba, már eddig is
— Animo pezsgőnk ahol bevezetve van,
mindenütt általános elismerésben részesül. És
ha a magyar pezsgőipar ily irányban követ-
kezetesen fog működni, nemcsak hogy sike-
rülni fog a francia pezsgőt hazánkából ki-
szorítani, hanem igenis a többi eddig csak
Franciaországból exportált államok szükség-
leteinek tekintélyes részét magunkhoz ragad-
hatjuk. Mindenesetre várható, hogy e tekint-
etben az állam és különösen a kereske-
delmi muzeum vezetősége bennünket támo-
gasson, legalább is abban az irányban,
hogy közgei által külföldön pezsgőnk be-
vezetését támogassa.

**A bornyilvántartási nyomat-
ványok kaphatók Strausz Sán-
dor könyvnyomdájában Csáktornyán**

Köszönetnyilvánítás.
Mindazoknak, kik drága halottunk
Cvetkovics Antal temetésén megjelentek,
illetve elhunytá fölöli részvétélüket ki-
fejezni szíveskedtek, ezúton mond halás
köszönet
Csáktornyán, 1909. július 2.
A gyászoló család.

Sve pošiljke, kaj se tiče zadržaja novinah, se imaju poslati na ime urednika vu Drávavásárhely.

Izdateljstvo:
knjižara Strausz Sandora
kam se predplate i obznane pošiljaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučijivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: svaku nedelju.

Predplatna cčna je:

Na celo leto . . . . . 8 kor,
Na pol leta . . . . . 4 kor
Na četvert let . . . . . 2 kor
Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

MEDJIMURJE

Odgovorni urednik:
RHOSÓCZY ELEK

Glavni surednik:
BEZENHOFER MIHÁLY

Izdatelj i vlastnik
STRAUSZ SÁNDOR.

Žetva.

Kak svaki poljodjelavski posej ovo leto, i žetva će se puno kasnije početi, kak se je mogla prveša leta. Ne samo tu, pri nas, nego po celom orsagu. Zvunredno je ovo leto. Zima je dugo trajala; potlam pak uvěk velika, stalna suša, zbog česa je silje od kraja ni moglo rasti. Kuliko setve se je pak čisto uništio ili kuliko je jako rētki ostalo, da su je ljudi podorati morali. Ovo sve je zrok velikoj dragoći, i skupoci, da je žitku i melji cčna tak jako gori skočila. Kruh je dragi ziviš skupi. Svi se ufamo, da po žetvi nazaj bude faleša cčna. Kaj bi! Ove dneve je dal vun minister poljodjelavski poslov službenu statistiku, kak stoji po celom orsagu silje; ovomu javlanju se čisto nikaj nemremo veseliti.

Lansko leto je slabo bilo, tak se računa, da je lani po srednjem obrodilo silje. Letos se pak tak računa, da niti takva žetva ne bude kak je lani bila, nebude srednja, nego od srednje puno slabša žetva.

Jako malo je takovi okolic po celom orsagu, gdje je negda—negda dežd opal, i gdje je ovak lēpo silje. Samo jako malo je takvi mestov i okolic.

Teško budu živeli tak gazdi, kak i oni, šteri s penez živiju. Makar bude dragi žitek, gazdi nebudu imeli kaj prodati. Ili na kruh, ili za seme bude jim samēm potreben. Već se naprē boji svaki, kak, s česa budemo živeli? Kak smo rekli, lansko leto je dost slabo bilo, pak letos, kak ova ministerska službena statistika kaže, samo pšenice bude

za 150 milijon kurun menje obrodilo vu našem orsagu kak je lani.

Zvunredno leto je, i ovo je zrok, da je žitek tak jako zaostal. Prēm pšenica, štera se je zbog hudoga vremena puno kesneje zmetala, je po celom orsagu jako slaba ostala. I da će za tuliko menje drobnoga žitka obroditi, neg je lani, i to moramo v račun zeti, da na protuletje su ljudi čuda setve morali podorati i zato je puno menje zemlje s drobnim žitkom zasejano ostalo. Anda i to moramo takaj v račun zeti, da i zbog toga bude letos menje pšenice, kak lani, a ne, da bi letos ravno tak slabe bile. Na mesta su pšenice rētko ostale, nikaj su se ne razrasle; drobno, male i na mestaj smetue.

Malo bolje stoji i tak malo već se moremo nadjati pri hrži, pri žiti. Ako niti nēje tak velika vu slami, zato lēpo latje i dost lēpo zrnje ima. V orsagu su v čuda mesti morali s hrzjom, s žitom zasejene zemlje, hrzene setve takaj podorati, ali uiti na pol tuliko ne, kak pšenične setve. Hrž, žito je moći računati, da bude po srednjem obrodilo.

Jesenki ječmen takaj slabo stoji; nego protuletni ječmen i zob su i poleg ovoga vremena dost lēpi. Ovim su pohasnili ovi kesni deždji, šteri su već pšenicu i hrž malo ili pak skorom nikaj nē mogli popraviti. Od kraja je ječmen i zob zaostal, nego po deždju su k sebi došli i malo obiljnēje budu plaćali.

Dost dobro stoji još do ve kuruza, burgunda i kalampēr.

Krme je malo zraslo. I to je velika nesreća za ljudstvo, da ne samo kruha, nego i krme bude malo, zbog česa će cčna marhi

jako doli dojt. Kaj to zlamenuje vu takvom gospodarškom orsagu, kak je naš, to si svi lahko moremo premisliti.

Lucerne su lēpe cile, nego detelje slabe; čuda se je kroz zimu uništio, i tak su na mestaj jako slabe, rētko ostale.

Gorice dobro stojuju. Vino bude fal. Makar je mraz čuda pokvaril to je samo bolje dolcam, kak goricam naškodil.

Sada bude takaj malo. Ravno, da je drēvje cvelo, je nastala zima, k tomu mraz i uništil je skorom ves sad. Sad bude dragi.

Kukci i svakojački betegi su nē naškodili silju, kak neštera leta znaju pokvariti. Samo na nešteroj okolici je žitek smetljiv i hrdjavi.

Ovak v kratkom naprvopostavljamo ministerovo javlanje, statistiku, s šterim mi ne prestrašiti, nego batrivili kanimo naše ljudstvo ar se i sami moreju osvedočiti, da zato nēje sve tak, — kak su to gospodari javili. Naši gospodari Zalavarmegiji, vu našoj okolici imaju posud još prilično dobro silje. Nego ne samo mesto od mesta, okolica od okolice, nego na jednom hataru, na jednom štuku je moći videti lēpo i opet jako slabo, čisto hudo silje. Letos se pozna, što si obdelava zemlje, dobro ili hudo. Ki se je trsil zemlje v jesen pred setvom prašiti, ili na protuletje takaj pred setvom tripot orati, on ima lēpo silje i njevga deteljica se ni zgubila v žiti ili v ječmenu. I ve se morele osvedočiti, kak hasnovito je seme, predi neg ga posejate, s galicom pacati, v galicovu vodu namočiti.

Kak smo predi rekli pri nas v Zala-

Hitroća nije nikakva coprija ali znati se mora.

To je doista čudnovato na svietu, kako su lica ljudi jednaka, a ipak različita, i čim više čoviek o tom promišljava, tim se više mora svemogućnosti i premudrosti Stvoritelja čuditi.

Prvo, imadu svi ljudi, koliko milion krat milijonov ih ima, dva uha i jedna usta, dva oka i jedan nos, dva lica i jedno čelo, pak nos je kod svakoga prilično u sredini obraza a usta pod njim. Kak goder je anda jednaki obraz svih ljudi, kaj se tiče prije nabrojanih njegovih sastavinah, to ipak medju timi milijuni ljudi nema dva, koji bi si bili *podpuno* slični, tak, da mi med hiljadami osobah, na prvi pogled moremo jednoga od drugoga razlikovati. I u tom leži božanskoga majstora obožavanja vriedna umietnost. Samo

u iznimnih slučajevih spodobni su si *privedno* dva čovieka jedan drugomu, kak jajce jajetu, kak da se je dragi Bog, čoviečanski rečeno, u veselom razpoloženju pod stvaranjem hotel jedno malo nasaliti, i onda mora mali Petreku crvenoga a Pavleku modroga pantleka okolo vrataka ili ručice privezati, za da budn jednako dielniki dietečje hrane, materinskog cecka.

I ja sam dva brata poznal, kojih sličnost je bila tak napadna, da se nikada nije znalo, jeli imas Aa ili B-a, gospodina számtartóva Sigmunda Gerlach iz Gódinga ili gospodina tiszttartóva Ignaza Gerlach iz Holics-a pred sobom.

Ovaj slučaj bil je povodom mnoge liepe šale i smieha, kak jednu takovu šalu hoću ovde pripoviedati.

Pod siencem drvcća jednog vrta nieke

osterije u Gódingu, koje miesto u Moravskoj, lik magjarske granice leži, se je jednog vručeg dana lieta sakupilo dosta brojno veselo družtvo, za da pod veselim govorom i pri pienečoj se pivu jedno malo zaboravi vručinu dana, pak jer je pri stolu i jedan jagar i jedan putujući biciklista sedel, to je bilo dosta *odrezanoga* za čuti. Jer šumar i biciklista su poslie trećega krigleca govorili samo — „*latinski*“ — a smiejući slušalci već nisu znali, kojemu od njih bi odlikovanje priznali, tak je jedan drugoga svojemi lažmi se trsi nadkriti.

Jagar je postriela sve, kaj tu po zemlji bieži, skače i puza, a bez da bi cilal, dapače negda po dva i tri komada na jednu hit, dakako samo riečmi, a biciklista, dakako takodjer samo riečmi, je najboljega jahača pretekao, sa brzim vlakom se je za vadlingu natiecal i vadlingu dobil, a jedan kral je

Kérjen mindenütt valódi egyiptomi „NIL“ szivarkahüvelyt és szivarkapapirost,

mely a dohányzás alatt nem lesz sem ZSIROS sem FEKETE.

Cs. és kir. szabadalom 57. szám 1896. március 15.

Csak akkor valódi, ha a „NIL“ név és a krokodil védjeggyel van ellátva.

varemgiiji bude silje po srednjem platilo, ufamo se, da po celom orsagu bude tak.

Poleg ministerovoga javljenja po celom orsagu bude obrodilo po priliki 33.430.000 m. cent pšenice, 11.270.000 m. cent hrzi, 14.290.000 m. cent ječmena, 12.360.000 m. cent zobi.

Ufamo se, da će dragi Bog s obilnijim darom nadeliti svoje ljudstvo, da nebudu morali vu velikoj težkoći i brigi živeti do druge zetje.

KAJ JE NOVOGA?

— **Koji su od straha posereili.** V Nemskoj trzi ve jedan knjižar jednu knjizicu, v šteroj su spisani svi oni dogodjaji, da je jen ili drugi čovek, po navadi od velikoga staha, da je pred kakvum velikum nesrećum bil, na nagloma posrel.

Najpredi za jednoga brandenburgskoga inženjera piše, kaj se žnijim pripetilo. — Pottner Alfred — tak se zval ov inženjer — je vu švajcarskoj željeznicu meril. Pri tom se posvadi s jednim hudoga srđca taljanom, koj je bil pazitelj nad težaki. — Divje narave taljan je dal jednu noć zvezati svojemj pajdasi inženjera, koji su ga odnesli na jeden brēg, ran na vrh, i blizu njega je postavil jeden dinamit, koj je bil skapčen s jednum dugom žnorom. Inženjera su tak obrnuli, da je videl pred sobom žnoru i dinamit. Dinamit mu je bil ran pred glavom a žnora za njim doli spuščena. — Inženjer je tak ležal, da se niti ne genul i s obedvemami očmi gledal, kak se približava proti dinamitu mali plamnek da su žnoru vužgali. — Dvajsti minut je ležal v ovom strašnom položaju, — i kak da sam Bog tak oće, predi kak bi iskra došla do dinamita, spustil se deždj, i žnora je vgasla. — Pottnera su na pol mrtvoga, zvezanoga našli drugu den turisti. I dvajstiosem let staroga čoveka lasi su bili tak bčli, kak kodelja.

K ovomu spodoben dogodjaj pripetil se s jednim vlahom, koga su soldati pred jen štuk postavili. Vlahu su privezali k jednomu stupu, a pred njega skoturati jednoga štuka, tak da mu je glava ran pred cevjom bila. — Pred njim su deli kuglju v štuk i onda se jen spravi k njemu, da sproži štuka.

Naraveki svi su znatiželjno gledali vlahu, kaj bu napravil, kak bu se drzal v smrtnim hipu. I etto, na najvešću čudu vidiju, da je vlah, koj je malo prije vun črne lasi imel, v ovim hipu poseril. To je genulo i soldate, oprostili su mu pogrēške, odvezali ga i pustili po svojem putu.

Isto tak čitamo za jednoga indijanca — Hopington doktor iz Englezkoga je na amerikanski dvoboj išel s jednim mornarskim oficrom. Dve kuglje su pustili v škriljak, jednu belu i jednu črnu. Bilo je zgovorjeno da koj bu črnu kuglju vlekul, on se mora skončati i to s čemernom kačom. Doktor je vlekul črnu kuglju. V jednu kmičnu komoru su postavili doktora, ali mesto tri čemerne kače pustili su nutri tri male kuščare. Za šest vur po tim su išli gled, kak se čuti doktor. Čovek je na podu ležal na pol mrtve, a lasi su mu od velikoga straha, od smrtno stiske čista poserili.

Opet čitamo za jednoga, koga su k stolcu privezali a pred njega su deli jeden lagev, koj je bil pun s puškinim pr-hom. Onda doli zeli zadna i na srđinu lagva postavili goreću sveću. Kak su nazgali sveću, odmah su pobešli svi i zdalka gledali čoveka, kak bu se drzal, da bu videl, da dogarja sveća. — Četiri vure je sedel v ovim strašnim položaju i ves poseril kak kodelja, makar se lagev ne razletek, kajti je mesto puškinoga praha s prostim makom bil napunjeni.

— **Dar za čakovski špital.** Gospodična Meider Mariška vu Drávavásárhelyu je nabirala dare da čakovski špital. Na njenu prošnju su sledeći darovali: Petek Andraš 1 kor., Czollenstein János 1 kor., Znidarics Jakab 40 fill., Psák Ferenc 20 fill., Dollar Mátyás 40 fill., Blagovics György 50 fill., Pokavec Pál 50 fill., Marcius György (Puszta) 50 fill., Kneziacs Katalin 20 fill., Marcius Verona 20 fill., Spiráncz János 50 fill., Kukolics István 40 fill., Szerneck Imre 40 fill., Szerecz Ferenc 40 fill. Tomasiacs Istvan 40 fill., Blazinarics Ferenc 50 fill., Mikolics Ferenc (Varasd) 40 fill., Filipics Fülöp 20 fill., Fige György 20 fill., Szever Antal 20 fill., Novák Antal 20 fill. i Marcius Janos 20 fill., sve skup 8 korun 90 fill.

— **Ognjogasnó družtyo vu Drávavásárhelyu.** Jedna goruća želja jako potrebna stvar se vtemeljila vu Drávavásárhelyu. — Složili su vu ovoj občini ono, kaj je po drugih mestah već zdavnja vtemeljeno i to je ognjogasko družtyo. — od tak velike občine, kak je ova, je i moći kaj takvoga potrebuvali. Več više let su se slagali k tomu, ali na koncu, da bi se morala stvar dogotoviti je sve zaostalo. Sve je stalo tak dugo, dok je ne vruke zel Marinovits Ferencz, vrédni notarjus Drávavásárhely občine. On si je dal truda i tak dugo delal, dok je ne bila stvar dovršena. — Još lani je postal pravila od ovoga družtya k ministerijumu radi potvrde. — Andrassy grof, minister nutrašnjih poslov je ove dneve poslal doli potvrdjena pravila. — Obćinski notarjus je odmah skup zezval sednicu, da si poglavare zabereju. Juniuša 27-ga je držal sednicu radi ove stvari na kojoj su sledeće zebali za poglavare: Predsednik je Filipich Lajos, plebanuš, orsački ablegat, II predsednik Kornfeind Nándor, podpredsednik Meider Mór, kasser Löwensohu Miksa, notarjus Rhosóczy Elek učitelj. — Parancsnok Marinovits Ferencz, alparancsnok Zsnidarics György, szivaltvy szakaszparancsnokok (zapovedniki pri špricalki) Novák Mihály mlajši i Ivancsics György. Mászószakaszparancsnok (zapovednik pri lojtri) Kreszinger György mlajši. Rendfentartó parancsnok (zapovednik koj bu pazil na red) Sráy József učitelj, szertárnok (koj bu pazil na sredstva) Sesztán Ferencz. — Választmányi tagok (odborniki) zmed delajućih članov Jaklin István, Glogovecz József, Pozszávcz Tamás mlajši, Kreszinger Mihály stareši i Krsztnik Elek. Zmed podpirajućih članov su zebani za odbornike: Vreszk Vincze učitelj, Frász Tamás podnotarjus, Deutsch Adolf, Csakathurner Ignác, Prelozsnýák Antal občinski birovi i Bukovecz Ferencz. — Po zbiranju je Filipich Lajos lepi govor držal k nazoćnim članom, de je rekel: Nedaj Bog takovu priliku, da bi ognjogaski morali v delo stupiti, ali kak vidimo iz novin, nemine den, da nebi se pripetila nesreća tu ili tam. S takšim položaju je na jako veliku pomoć ljudem jedno dobro zvučeno ognjogasko družtyo. — Proti člane, da naj držju skup, naj jen drugoga stuje, ljubi

dapače, kak je iz sve sile i moći tvrdil, svojoj lastovitosti tenji naprvo odbiciklat.

Sad se zmieša v spomenek i prisutni gospodin számtartó, nizki debeli čovieček, sa crvenim punim obrazom i crnimi zafrkanimi mustaći, i zapita toga mršavoga hrta biciklističkoga kak dugo bi trebal do Holics-a, preko u magjarsku.

Biciklista spukne mapu iz žepa i veli: . . . »Holics . . . Göding . . . šest kilometrov . . . deset minut . . . igraćal!»

»Sigurno . . . igraća«, — odgovori posmehe számtartó — »jer tu bi vi morali na kolovratu vaše babice sedeti! Ja barem . . . idem do tam uvijek samo za sedam minutih pieske, pak ako mi nevierujete, hoćemo se za pet litrah pive zavadtati, baš dobi svaki od nas ovde jedan kriglec. Vi ćete se na vašem biciklu koturati a ja ću pieske biežati, i koj dojde prvi u Holics, on je vadlingu dobil.«

Sad je biciklista pričel široko gledati, te nije znal, jeli je számtartó obnorel, ili drži njega za norca. Jerbo pak je cieto družtyo se toj šali priključilo, nekoji su dapače tvrdili, da je számtartó biežać, kak da je zacoprani, ali . . . u tom slućaju bude

ipak nasel, jer nema niti pojma, kak naglo more kotač biežati, to je anda taj suhi »Longinus« vadlingu prijel, te su se oba borila, u prisulju veselog družtya postavili vani pred ošterijom u red. Számtartóvu je bilo dozvoljeno, da si kaputa svuču, pak dok biciklista samo cestom vozi, számtartó je mogel biežati kud mu drago, a cilj, kamo imadu prispjeti je pošta u Holicsu.

Anda je jagar načinil iz žepnog rubca i batine zastavicu, kojom je, polag navade pred borilci zmahal sa jedan . . . dva . . . tri! — I . . . biciklista odleti, kak strela, a számtartó sa »Halloh« za njim, — ali samo do telegrafičkog ureda, u koj se je kroz vrata zgubil.

On je najme znal, da je njegov dvojeć — brat danas pri holicskom poštaru pri obedu, pak zato mu je onamo telegrafiral: »Postavi se odmah, samo u rukavih rubače, bez kaputa pred poštanuku zgradu!« Zalim se je povrnul u vrt, zapušil si je cigaru te je bil dalje dobre volje, jer je znal, da će njegov, na takove šale već naučen brat, svoju rolu, kakti njegov zastupnik, dobro izvesti.

Medjutim je biciklista tu cietu stvar promisljaval, pak mu se je sve činilo, kak da su se ga gospoda u Gödingu na taj liepi način hotela, kakti stranjskoga riešiti. Takodjer nije nigde, niti desno niti lievo, niti u polju, niti grmiju videl, da bi se tko šnijim natecal, pak je anda pustil svojega kotača liepo u sriednjem kasu se koturati. Em i na taj način dojde u Holics, ako i ne za deset minut, ipak svakako tak rano, da ga nijedan biežać ovoga svieta nebi mogući bil preteći.

Ali . . . prokleta coprija! . . . tu je bila pošta, a . . . tu je stal samo u rukavih rubače nizki debeli čovieček sa crvenim punim obrazom i zafrkanimi mustaći te se je porugljivo posmiehaval . . .

Na to se koturás u licu zazari, jer da ga je ov svojemj kratkemi nogami pretekel, ga je neizmerno srđilo.

»Ah« — vikne, skoćivši sa svojega kotača, — »Vam barem nebi mogli dužniki pobieći, gospodin számtartó, jer tak fletne noge imate; ali . . . kassu vam nebi ufal povieriti, da sam vaša gospostijal — Ali sada . . . sada idemo natrag u Göding, pak

kajti to je jednim fundament svakoga društva. Prez sloge niti jedno društvo nemre obstati.

Isto tak je govoril i občinski notarjus, koj je još k tomu dodal, da od tak velike občine, kak je Drávavásárhely bi lahkoumnost i grehota bila takovu stvar zapustiti. On se je od prve minute, kak je sim došel, trsil na to, da vtemelji ognjogasko društvo. Pravila su potvrđjena, ve drugo nepreostaje, kak delati. Prosi člane, naj budu zaufani vu voditelje, njegove naputke, zapovedi naj primeju dobrovoljno, kajti prez reda i sloge niti on nebi mogel društvo voditi. On je bil v takovoj skoli, de se vučiju sve ono, kaj mora svaki ognjogasec znati, nadalje kakov red i kommanda mora biti med vatrogasci. On zna sve to, ali zabadv njegovo znanost, ako se člani nebudu šteli onoga reda držati, kak je to prepisano. Zato prosi, da naj imaju zaufanost vu njega i vu ostale poglavare, onda bu s pomoćjom božjom sve vu redu išlo. — Nazadnje je zahvalil ljudem, da su se tak s lepim brojom zisli skujo. — Ove dneve budu držali odborniki sedniku, da se dogovoriju, kaj je treba v prvim redu za činiti.

Daj Bog, da dugo postoji ovo društvo, na pomoć ne samo Drávavásárhelyskoj občini, nego celoj okolici, ako bi slučajno Bog dohitil koju občinu s nesrećom.

— Sprevod na murju. Na »Kárpátia« zvanom šifu, koj je ove dneve dopeljal 400 magjarov z Amerike vu Fiumu, je jako žalosten sprevod bil. — Jedna žena, koja si je već betežna sela na šif v Newjorku, je vumrla. Isto vu den je vumrla i jedna devet lét stara puka. Obvede su, kak je već to navada na šifu, vu morje pustili. Kaj je čudnoga vu stvari, da su na ovim šifu sami svećeniki putovali, koji su se peljali na jen jubiteum v Rim. — Med njimi je bil newjorski nadbiskup, jedno deset biskupov i do sedemdeset svećenikov svi iz Amerike. — Mrtvice su povili v plašte, na svaku su položili jednu madjarsku zastavu i tak pustili vu morskou glublinjav. — Pod sprevidom je jeden prosti poljodjelavec molil magjarski na glas a žnjim skup su molili biskupi i svi svećeniki za preminuće duše. — Po molitvi su mornari v morje

platili mrtvice te. — Žena je četvero dece ostavila za sobom.

— Velika nesreća. V Lissabonu se v jednoj cirkvi porušil jen koru, de je dvesto popevačov bilo, ran, da se sveta meša služila. Sedem jih je vumrla a devetdeset su težko oranjeni.

— Vumrli su od žganice. V Pešji se pripetilo, da su tri muški i dve žene vumrle od žganice. Svi pet su od napiro maškesih težakov i jeden je vekši lump od drugoga. — Žganicu su previzitali i onda se dokazalo, da je žganica bila otrovaau. — Redarstvo je pod iztragu delo onoga štacunara, koj je ovim ljudem žganicu tržil, i s jednim putem su prek zeli sve one flaše, vu kojih je štacunar žganicu držal.

— Živi pod zemljom. Vu Gőncu se Pap Istvanova žena odpravila svojom čerjom, Juliskom po žutu zemlju. — Žnjimi je bil Laczkó István jedenajst let star dečec, koj jim je pomagal zemlu nakladati. Da su najbolje podkapali brega, najenput se samo vruši breg, i sve tri je pod se zakopal. — Drugi den su je mrtve potegli vun z pod brega.

— Revolver. Vogelhut Gyula, namestnik štacioneša vu Rutka je dimo došel po službenim poslu i spazil, da njegovega revolvera, šteroga je on na stolu ostavil, da je zdoma išel, žena pregleda. — Muž je štel v kraj zeti od žne revolvera, ali vu tim hipu se revolver sprožil, i kuglja od letala njemu v črevu. Željeznički doktor je najenput zvezal ranu, ali nesrećen čovek je za kratko vreme vumrl.

— Zaruki pri eskimo-narodu. Ov narod stanuje na najsevernoj stranki naše zemlje, de je vekivečna zima, tam, de je ledveno morje. Jeden missijoner pripoveda, kak stežka idu tam zaruki. Ne zahman da je ledveni kraj, zato su i devojke ledneve, mozloga srca, dugo se nedaju otopiti, a dečki su slabe vere ljudi, bojazljivi, kak pri nas divji zajčeki. Ako se šteri dečko oče oženiti, onda se po navadi k missijoneru obone, da naj mu on spravi ženu. — Missijoneru veli: Ja bi se rad oženiti. Šteru si očeš zeti? pita ga missijoner, na kaj mora dečko povedati ime, šteru si je zebrał. Si

spominal žnjom? — pita ga missijoner. — Ne, odgovori ov. Zakaj ne? Zato da nevu-pam. Spominaj se ti žnjom i veli missijoneru.

Missijoner k sebi da dozvati puca i tolnači njoj, da već bi bilo dobro pod pacu dojt. — Neidem zamuč. — odgovori puca. Škoda, veli missijoner — a ja sam ti finoga muža štel spraviti. — Koga? pita puca znatizeljno. Missijoner pove ime, za koga misli, ali puca niti neda čuti za njega, veli, da je ov dečko ne vrédem pesje dlake. Ve se hapi delo missijonerova. Nagovoriti puca, kaj dobi volju k njemu.

Čuješ naj to veruvati. To ti je marljiv dečko, dober skrbitelj, fino zna ribe loviti k tomu ima vruće srdce. — Puca s veseljem poslušta ove reči, ali nazadnje itak nepusti, ne da se v podlogu. — Missijoner onda obrne kepenjek i veli: Dobro, ja te nem na govarjal, ore se najde ovomu finomu dečku par, takov, da ob nju vrédnu poglednuti. I stim missijoner vtihne a puca si gluboko zdehne i sramežljivo pregovori: Im, ako ran tak očeš. — — Ne, ne! — zgovorja se missijoner, — za čeli svét te nećem ja nagovorjati.

Puca ti opet zdehne. — A missijoner pita: No, kaj ne, neideš k njemu? Puca na to zažari, s hrbtom se obrne k missijoneru i veli: Ja mislim, da je itak slab legény moj snobok. Tak? veli missijoner, kaj ne dve velike ribe vlovil prošlo leto, na ovi drugi nikaj. No ali nikaj zato, ti itak nečeš k njemu za muž iti, niti te nam govarjal.

Je, idem, oćem ga! — odgovori puca i gori zdigne glavu, da vidi, kajbu na to missijoner rekel.

No, onda, naj vas dragi Bog blagoslovil veli missijoner i još on den nje žda. — Tak, snobočiju pri ledvenom morju.

Za nove vinske zakone, štampanje (bornyilvántartás) dobiva-ju se vu štamparnici Strausz Sándor Csáktornya.

ako me sada dostignete tak platim čeli lagvić pive, a ne samo grintavih pet litara.

Švups! obrne svog kotača i hups! sedi na sedlu i gazi nogami, kak da bi moral još prije večerje u Aziju preko uralskih gorah dojt, gornjim tielom se je nalegel posve na korman, kak da hoće u potrebi nosom prvoga kotača zaprieti, podpuna slika »Streberov«, koji takaj prama dole gaze, a prama gore hrbta pregibl.

I ovak je brnel sbogom, putem, da niti nije bilo moguće opaziti, kako se kotači vrte tak, da se je na putu mooga stara majkica skršeno prekrizila, a stup na granici neveruvano glavom kimal, da su Gódingske guske i race se kak nore razbiežale i od straha preko krovov letele, i... prrr... već je stal, još prije nego je deset minutah prošlo, pred vratu vrta, skoči sa kotače dole... osupljen skoči dva koraka natrag, kak da je po bielom danom duh pred njega došel.

Eto!... em je tu pred njim stal coprnjak szántartó smejuć se pred ulazom u vrt, pušil je svoju cigaru i rekel:

»No... čoviek se pri toj vrućini pošeno oznoji, jeli dragi prijatelj? Ja sam baš

sad takajše došel, pak sam si zapušil. — Izvolite takajše?»

Timi riečmi mu pruži svoju napunjenu tašku cigarami.

»Vraga izvolim! — vikne koturaš. — »Ako nemate na nogah one glasovite sedam milj čizme, onda... onda...! No... takovoga kaj! Ali... lagvić pive ja zato platim; neću da bi tko potlam govoril, da rieć nedržim!»

»Kakov lagvić pive? — pita szántartó te se posmiehava.

»Zar već neznaš? — mrla koturaš — »zar vam nisam pred poštom u Holicsu rekel, da ću platiti ne samo grintavih pet litrah, već čeli lagvić pive, ako me dostignete?»

»Meni? — veli szántartó — »niti jedne rieći niste rekli! Znate, — em mene niti danas nije bilo u Holicsu, već sam ja tu pod hladovitemi kostanjmi uvijek sedel. Baš bi mi se hotelo po toj strašnoj vrućini u Holics bježati!»

Sada koturaš gleda, kak tele u nova vrata.

»Čujete? — veli — »naklajajte vi vašu tecu! Smenom ndbudete tak hitro gotovi,

kak vam se čini. Ako vas danas nije bilo u Holicsu, tak anda tko je bil on, koj me je pred poštom čekal te mi se porugljivo smejal, kad sam se dokotural?»

»No, to je bil valjda moj brat, dvojčec, Holicski tisztartó — veli szántartó, a u društvu nastaje grohotni smieh.

Dakako, da se je sad i koturaš dal umiriti, te je činil, kaj je najpametnije bilo, to jest i on se je zajedno sdrugimi smejal i zajedno sdrugimi pil, pak jer je vadinga bila samo jedna šala, to je svaki svoje plaćal, kaj je trošil, samo koj nije imal novac se je dal po krčmaru na crnu tablu nakrajdati, kaj je međutim pesavitetjem nikomu jer nijedan dužnik mi nije tak oduren, a sigurno i drugim ljudem, kak on krčmenski, koj ide lokat a bez novac, kak da to mora biti.

Da je na moje, tak nijedan dužnik na zapitom vinu i žganici u krčmi, nebi mogel, biti po sudu prisiljen, da svoj dug podmiri, jedino platil, ako bi mu bila dobra volja.

Em. Kollay.

Nekaj za kratak čas.

Samo ju je vidla.

Učitelj: Poznas ovu slovu, cerka?

Pucka: Je, poznam.

Učitelj: No, kak se zove?

Pucka: Je prosim, ja sam to slovu vecput vidla, zato ju poznam, ali za ime joj neznam.

Za kaj nuca jabuku?

Cigan je jabuke vkral i počne žnjimi bežati po putu. Spazi ga stukar i pita:

Kaj delaš cigan?

Bežim, gospon stukar.

A kam neseš te jabuke?

Žena mi je na smrt betežna i adnic ši je jabuke poželjela, njoj nešem — odgovori cigan prefrigano.

Volja.

Žandar rati cigana.

No, samo poveč cigan, kuliko guskah si vkral?

Šest, gospon prešvetli. Tri v pondeljek večer, a jednu v tork noč.

Ini to bi bilo samo četiri, — veli žandar.

Dve šam deneš jutro žtel vkrali, ali šu ne vlovili.

Gabona árak. — Ciens žitka.

mmázsa	1 m.-cent,	kor.	fill.
Buza	Pšenica	27 00 —	
Rozs	Hrz	16 40 —	
Arpa	Jecmen	14 00 —	
Zab	Zob	14 20 —	
Kukoricza	Kuruza nova	16 00 —	
Fehér bab uj	Grali beli	16 00 —	
Sárga bab	» žuti	13 50 —	
Vegyes bab	» zinešan	13 00 —	
Kendermag	Konopljeno seme	14 00 —	
Lenmag	Len	20 00 —	
Tökmag	Košćice	20 50 —	
Bükköny	Grahorka	15 00 —	

Német tanfolyamot

nyitottam kezdők részére. Díjazás havi 5 kor. Bármely tantárgyból

BUKOTT DIÁKOT

javitóvizsgálatra előkészíték. Cím a kiadóban.

HERKULES MOTOR VÁLLALAT
BUDAPEST V. VACZI-UT. 30.

ELSMERT LEHIRESEBB CSÉPLŐKÉSZLETEK
TELJES JÓTÁLLASSAL

ÜZEMBEN BÄRMIHOR MEGTEKINT HETÖK.

ELSŐRENĐÜ SZIVÓGÁZTELEPEK ÜZEMKÖLTÉSÉG. LÖERŐ ÓRÁNKINT KB. 1½-2 FILLÉR

ÜZEMZAVAROK MIZÁRVA. ÁRJEGYZÉK INGYEN.

STOCK-COGNAC MEDICINAL

szavatolt valódi borpárlat
Camis és Stock
gőzpároló telepéből,
BARCOLA.
Cognac-gőzfőzde, állandó hivatalos vegyi ellenőrzés alatt. 866 96-62
Kapható minden jobb üzletben.

MérlegHITELESÍTÉS :: MÉRLEGJAVÍTÁS :: MÉRLEGKÉSZÍTÉS

A »Mértékitelesítésről« szóló törvény életbe lépése alkal-mával van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, mely műhelyemben mindenféle

mérleget

u. m. karos (balance, egyensúly) tízedes, százados, tolös, súlyos (skála) marha- és hidmérleg, valamint waggon mérleg és súlyok javítását gyorsan és pontosan eszközölöm a legjutányosabb árak mellett. Minden mérleget műhelyemből hitelesítetve szállítok el, ugy a műhelyemben javítottakat is. — A javítás végett hozzám be nem szállítható mérlegek javítására vidékre is elsőrendű munkássaimat küldöm. — A mérleg pontosságáért kezeséget vállalok. — Munkássaim az ország elsőrendű mérleggyártóinak csoportvezetőiből vannak összeállítva.

— A nagyérdemű közönség megbízásait kérem. —

Kohn Samu

épelet-, műlakatos, drótfonógyáros és mérlegjavító

Nagykanizsa, Magyar-utca 3 szám.

1816/909. Arverési hirdetmény.

A csáktornyai kir. jbiróság közhírré teszi, hogy dr. Balázs Zsigmond ügyvéd nagykanizsai lakos végrehajthatónak Vinkovics Adolt miksavári lakos végreh. szenvedett elleni 62 K 50 f. tőke, s jár iránti végreh. ügyében az árverést az 1881. LX. tca. 144. 146. §§-ai alapján elrendelte, minél folytán végrehajthatónak 62 K 50 f. tőke, 19 K. per, 9 kor. 60 fill. végrehajlás kérelmi 16 kor. 60 fill. árverés kérelmi és a még felmerülő költségekből álló követe-lése kielégítése végett a nagykanizsai kir. tszék és a csáktornyai kir. jbiróság terü-leléhez tartozó s a miksavári 5 sz. tjkvben 5 hrsz. ház udvar-kertből álló ingatlannak Vinkovics Adolfot illető 1/4. rész 1291 K. becsárban a miksavári 5. sz. tjkvben 268 hrsz. szántó a Dolec dűlőben ingatlannak ugyanazt illető 1/4. rész. 91 kor. becsárban

1909. évi július hó 23-án d. a. 10 órakor,

Miksavár községházánál dr. Balázs Zsigmond nagykanizsai ügyvéd vagy helyettese köz-benjöttével megtartandó nyilvános bírói ár-vevényesen eladatni fog. Megjegyeztetik azonban, hogy jelen árverés, az árverés alá kerülő fenti ingatlanokra C 2 alatt Vinkovics Mária férj. Marcsecz Györgyné miksavári lakos ja-vára bek. belezett holtiglani haszonélvezeti szolgalmi jogot nem érinti.

Kikiáltási ár a fentebb kitelt becsár melynek felénél alacsonyabb áron az 5 hrsz. a ingatlan 1/4. áránál alacsonyabb áron pedig a 268 hrsz. ingatlan el nem adható.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes pap-irban a kiküldött kezéhez letenni és pedig 129 K 10 fill. és 9 K 10 fill.

Vevő amennyiben a kikiáltási áránál magasabb ígértelet tett, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékaig kiegészíteni.

Ha ezen kötelezettségének eleget nem tesz, ígértele figyelmen kívül marad és az árverésben mely haladéktalanul folytatandó részt nem vehet.

Csáktornya, 1909. április 19-én. 576

856|909.

Hírdetmény.

Drávavásárhely nagyközség képviselőtestületének IV. jkv. 856|jzói 909. sz. véghatározatában foglalt megbízás folytán köz-hírré tesszük, hogy a nagyközség tulajdonát képező

nagyvendéglő és pusztafai korcsma

tartozékaival f. évi július 22-én d. e. 9 órakor Drávavásárhely nagyközségházánál 700 kor. illetve a 600 kor. kikiáltási ár mellett nyilvános árverésen 1910 évi január 1-től egymásután kö-vetkező 6 (hat) évre bérbe fog adatni.

A feltételek a községházánál betekintheők.

Drávavásárhely, 1909. július 1.

Marinovics Ferenc,
közs. jegyző.

Prelozsnják Antal,
közs. bíró.

IZÉSI JO KIVITEL! MELYNYOS ARAN!

DÍVATOS ÉKSZEREK

FÜLBEVALÓK KARAKÓK NYAK
EKER GYÜRÜK MELLTŰN ORÁK
LÁNCSZOK ZSOLYOS ÉVŐSZOKÓK
EZÜST DÍSZTÁRGYAK LEGNA
GYÖBB VÁLÁSZTEKA ÉS
KÉSZÉSEI FORRASA

ZIRNER TESTVÉREK
UTODA ÉS IZÉSI FÜLÖD
BUDAPEST, IV. VÁRHELYI U. 12.
SZEMBEN A KRISTÁLYERŐS PORTOS CZIKKE ÜSTELJÜNK
ALAPÍTÁTOTY 1834 U.
MELLO BIZTOSÍTER MELLETT VOKNAK IS SZÍVESEN
KELDŐK VÁLÁSZTEKÉK.

Császárfürdő Budapest. - Nyári és téli
gyógyhely, a magyar Irgal-
masrend tulajdona. Elsőrangú kénes kénvélő gyógy-
fürdő; modern berendezéssel, gőzfürdő, kényelmes lazap-,
medence- és kádfürdők, melyek kiváló gyógyhatással hasz-
nálhatók az összes reumatikus- és idegbántalmaknál.
Uszodák, hőlég-, szénasav- és villamosvíz-fürdők. Ivó-
és belfűtései-kúra. Prospektust ingyen és bérmentve
küld **AZ IGAZGATÓSÁG.**

Ház és földeladás.
Muraszterdahelyen levő
vendéglő házam

továbbá **26 hold föld és rétből**
álló birtokom eladandó. A ven-
deglő földbirtok **nélkül is** eladó.

Maschankzer Zsigmond
575 2-3 Muraszterdahely.

Dr. Hegedüs József

FOGORVOS

ISZLAI tanár volt asszistense és **KOVÁCS JÁNOS**, a budapesti fogászati klinika volt
fogtechnikusa rövid idei tartózkodásra Budapestről

Csáktornyára érkeztek és itt a „ZRINYI” szállodában

FOGORVOSI rendelést tartanak.

Eszközölnék fog- és loggyökér eltávolítást cocain befecskendezéssel teljesen
fájdalom nélkül. Végeznek fogtöméseket arannyal, ezüsttel, platínával, cementtel
stb. — Készítenek műfogakat (amerikai módszer szerint) a legjobb kivitelben, aranyba és
kaucsukba, **aranykoronákat, aranyhidakat** és minden a műfogászat keretébe tar-
tózó mun-
kákat. **Orvosi tanácsot adnak a száj és fogak mindennemű betegségeire.**

Szegényeknek foghuzás ingyen.

570 3-*

Rendelés egész nap.

Steckenpferd- Siliomtejszappan

Legenyhebb szappan arcbőrre és szeplő
ellen jó hatással.

Mindenütt kapható!

960 19-40

A Rákóczi-utcában egy csinosan

butorozott szoba

július 15-ére KIADÓ.

Bővebbet e lap kiadóhivatalában.

ELSŐ-MAGYAR-HANGLENY-ÉRTÉK

Egy darab
kétoldalú lemez

4 K.

Nagyobb kötésünk folytan abban a kel-
lemes helyzetben vagyunk, hogy a GRA-
MOFON LEMEZEK árát leszállíthattuk
és ezentúl

legjobb felvételi kétoldali lemezeket
4 koronáért szállíthatunk.

Kivánatra jegyzéket bérmentve küldünk:

Graner Testvérek

Csáktornya.

Védjegy: „Horgony”

**A Liniment. Capsici comp.,
a Horgony-Pain-Expeller**

pótlék
egy régióknak bizonyított háziser, mely már
sok év óta legjobb fájdalomcsillapító szornek
bizonyított közvényesnél, eszknál és meghűle-
seknel, bedörzsölés-képpen használva.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok
mint bevizsítókör óvatossággal ügyünk és csak
olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony”
védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellá-
tott dobozba van csomagolva. Ara üvegekben
F-50, K 1.40 és K 2.- és úgyszólván min-
den gyógyszerertárban kapható. — Főraktár:
Török József gyógyszeresznél, Budapest.
Dr. Richter gyógyszerertára az „Arany országhoz”.
Prágában, Elisabétkiralyne 5 neu.

Mindennapi aszékülék.

Csáktornyán, a polgári iskola
mellett levő **Bernyák-féle**

nagy háztelek

egészben, vagy két részben

jutányosan

eladó.

967 3-3

:: Bővebbet ::

Bernyák Károlynál
Csáktornyán.

Törvényesen
védve.

„Kangya-sósorszesz”

Törvényesen
védve.

Legjobb fájdalomcsillapító, kitünő, nélkülözhetetlen háziser bedörzsölésre.

nagy üveg ára 1 K. 50 fill.

867 35 52

Kis üveg ára 80 fill.

Kapható: Csáktornyán a gyógyszerertárban
és az egyedüli készítőnél:

Szücs Sándor gyógyszeresznél Kiskomárom

Zalamegye.

(Számos elismerő levél).